

DE CASARCA'S IN DE KENNEMERDUINEN.

6 oktober 1969.

Deze warme herfstdag trok ons naar de Kennemerduinen, waar we, mijn man en ik, met veel vogelzang begroet werden, vooral door veel roodborstjes, een merel, winterkoning, zelfs een tjiftjaf liet zich horen! Dit alles bij de Bergweg. Toen we de begroeide duinen achter ons hadden, en we richting vogelmeer liepen hoorde ik zelfs een boomleeuwerik een aandoenlijk (ja hoe moet ik het anders zeggen?) liedje zingen. Deze zang, als je het eenmaal gehoord hebt vergeet je het nooit meer. Al die trekgeluidjes daar ben ik nog niet in thuis, maar de boomleeuwerik herken je overal uit. Dan moet ik aan Jac. P.Thijssen denken, hij schreef ergens: wat is mij liever, de nachtegeal of de boomleeuwerik?

Als we de fietsen weer pakken en bij het vogelmeer aankomen, zien we direkt een paar vreemde gasten in het water. Ganzen? Nee, het zijn vier casarca's; dwaalgasten 7x (gids). Ze zijn prachtig oranjebruin, iets groter dan de bergeend. Man, vrouw en twee volgroeide jongen, het m. heeft een lichtgekleurde hals en een smal donker halsbandje; het vr. heeft ook een lichte hals maar een spierwitte koptekening. Allen grezen rustig bij of in 't water.

Het was een mooi slot van een geweldige dag! Toen ik op 7 oktober met mej. Becker terug kwam bij het meer (zij wilde proberen nog dia's te maken) was het jammer genoeg wat donker weer, maar wij hebben nog heel mooi gezien hoe de volwassen vogels elkaar soms agressief najoegen met een luid gansachtig gaggeluid. Plotseling vlogen zij allen op met een luide tweedelige roep hégák, steeds herhaald! Heel mooi waren de witte spiegels op de vleugels zichtbaar. Zouden ze voor goed vertrekken? Nee, eerst verdwenen ze achter een dennenbos maar met een grote cirkel kwamen ze weer op de plas terug. Het werd koud en donker maar we trokken voldaan naar huis.

A. Antonisse
v. Raephorststraat 28
Haarlem.